

Srážka pensijních příspěvků ke dni 1. prosince 1928 nebyla však provedena vzhledem k tomu, že popud ke splnění podmínky uložené v cis. rozhodnutí z 15. ledna 1908 směl a mohl vyjít jen od st-le —, ani nemohla a nesměla být provedena k účelům jiným, totiž za účelem, aby přivoděna byla započitatelnost soukromé služby pro osvobození st-le od placení pensijních příspěvků.

Podle toho nastala účinnost započitatelnosti soukromé služby až teprve dne 28. srpna 1930, kdy st-l předepsaný příspěvek zaplatil. Srážky na pensijních příspěvcích z měsíčního služebního platu vykonané do tohoto dne byly tudíž provedeny právem a není st-lem uplatněný nárok na jejich vrácení v zákoně odůvodněn.

Č. 11.062.

O b e c n í d á v k y. — Ř í z e n í s p r á v n í: I. Kdy je základem pro vyměření obecních dávek z nájemného, za používání stok a za odvoz smetí (v Bratislavě) domovní daň činžovní za rok předpisu a kdy daň za rok předešlý (1927)? — II. Kdy stačí k odůvodnění rekursního rozhodnutí odkaz na důvody stolice nižší?

(Nález ze dne 12. února 1934 č. 4338/32.)

V ě c: Agrární banka československá, filiálka v Bratislavě, proti zemskému úřadu v Bratislavě o obecní dávky.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-lce byla z jejích domů v Bratislavě na rok 1930 předepsána obecní dávka z nájemného, poplatek za používání obecních stok a poplatek za odvážení domácího smetí z nájemného 126.777·87 Kč resp. 108.083·08 Kč.

Odvolání, ve kterých st-lka namítala, že při předpisu uvedených dávek bylo přihlíženo k nájemnému z roku 1927 místo k nájemnému za rok 1929, které bylo nižší, byla zastupitelským sborem města Bratislavy zamítnuta, poněvadž jde o budovy postavené po roce 1917, a ve smyslu bodu 3 § 1 pravidel o vybírání dávky z nájemného je u takovýchto budov základem pro vyměření dávky nájemné nebo nájemní hodnota, která by byla činila základ daně činžovní na rok 1927 v tom případě, jestliže by byl dům daní povinný. Vzhledem k tomu, že podle předpisů platných pro vyměření daně činžovní činil základ daně činžovní na rok 1927 u domů 126.777·87 a 108.083·08 Kč, a že i při vyměření dávky tyto obnosy vzaty za základ, jsou předpisy správné.

Další odvolání bylo nař. rozhodnutím zamítnuto a v odpor vzaté rozhodnutí potvrzeno z důvodů tam uvedených na základě § 82 vl. nař. č. 8/1928 Sb.

O stížnosti uvážil nss:

Stížnost uplatňuje především, že nař. rozhodnutí není řádně odůvodněno, neboť poukazuje na § 82 vl. nař. č. 8/1928 Sb., kterého možno

však použití jen tehdy, jestliže strana neuvedla ve svém opravném prostředku konkrétních námitek, jimiž vyvrací názor I. stolice. Tato námitka je bezdůvodná.

Cit. vl. nař. praví v § 82, že stačí odkázati na důvody, potvrzuje-li se rozhodnutí z důvodů v něm uvedených. Nemůže tedy odvolací úřad ve svém rozhodnutí poukazovati na důvody nižší stolice pouze v případě, když opravný prostředek neobsahuje konkrétních námitek, nýbrž v každém případě, kdy námitky odvolání jsou již zodpověděny odůvodněním napadeného výměru a nemohou podle názoru odvolací stolice vyvrátiti správnost důvodů uvedených nižší stolicí. Nemohl proto nss shledati, že by nař. rozhodnutí nebylo v daném případě po stránce formální řádně odůvodněno.

Ve věci uplatňuje stížnost, že mělo býti za základ vyměření dávek vzato nájemné za rok 1929, nikoliv za rok 1927, když nájemné od této doby až do roku 1929 kleslo. Nss shledal tuto námitku důvodnou.

Podle § 1 č. 1 pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného a z používaných místností v Bratislavě, schválených zem. úřadem v Bratislavě výnosem z 31. prosince 1928, jest základem pro vyměření dávky nájemné neb nájemní hodnota jednotlivých nájemních objektů, která jest základem daně činžovní. Výjimkou z této zásady stanoví se v bodu 2 § 1, že u budov (částí budov), pro které bylo uděleno úřední povolení stavební před 28. lednem 1917, jest základem pro vyměření dávky nájemné nebo nájemní hodnota, která jest základem daně činžovní na rok 1927. Stejná ustanovení obsahují v § 2 pravidla o vybírání obecního poplatku za vpuštění stok a potrubí (rour) domovních do obecních stok a za používání těchto, schválená podle výn. min. vnitra z 19. února 1929 usnesením vlády z 12. února 1929, v § 14 ohledně vybírání poplatku za používání obecních stok, a pravidla o vybírání obecního poplatku za odvoz popele a smetí, schválená zem. úřadem v Bratislavě výnosem z 31. prosince 1928.

Jest tedy, jak zmíněná pravidla výslovně uvádí, základny daně činžovní na rok 1927 použití pro vyměření uvedených obecních dávek jen u budov (částí budov), pro které bylo uděleno stavební povolení před 28. lednem 1917, kdežto u budov (částí budov) ostatních, t. j. u budov, pro které bylo stavební povolení uděleno po 27. lednu 1917, vyměřují se zmíněné dávky podle základu daně činžovní pro ten který rok. To platí obdobně v případech zmíněných v bodu 3 citovaných §ů.

V daném případě není sporno, že stavební povolení pro domy, o které zde jde, bylo uděleno po 27. lednu 1917; nevztahuje se tedy na ně vůbec ustanovení bodu 2 cit. §ů příslušných pravidel, podle něhož základem pro vyměření dávek je základna daně činžovní na rok 1927, nýbrž bylo zmíněné dávky vyměřiti podle základu daně činžovní na rok 1930. Nemohl proto v daném případě žal. úřad právem vysloviti, že jest při vyměření zmíněných dávek přihlížeti k nájemnému z roku 1927 a nikoliv k nájemnému z roku 1929.